

ŽENA GLEDA MUŠKARCA DOK ČISTI AUTO

Žena u restoranu koji ne može sebi da priušti gleda muškarca koji čisti auto. Žena čije je levo oko veće, oko koje izdaleka luta i zdušno motri kroz prozor. Tri kolege za stolom i jedan od njih traži da proveri da li je meso dobro ispečeno. Hajde, ti se razumeš u to. Niko ne može da dohvati balon s helijumom koji se ruga s plafona restorana.

Muškarac koji čisti auto čisti auto. Toliko je skup da mu ne pripada. I čučne pokraj blatobrana sa svojom krpom, isteže se na prste iznad haube i nestaje do struka dok otresa sedišta. Neprestano pokazuje različite položaje tela, poput žustrih fotografija Edvarda Majbridža s nagim atletama i konjima.

Moj deda je bio kočijaš, a potom vlasnik restorana, a šta sam ja? Čovek koji čisti auto pogleda u ženu iz restorana koji ne može sebi da priušti i ponovo je prepušta izlogu. Drska energija oživljava zglavkare i mekušce na njenom tanjiru.

Staklo se ne razbija malo-pomalo. Na njegovoj spoljašnjosti nema otvora, useka, rupice u koju bi se stavila alatka. Staklo se mora razbiti brzo. Ili iznebuha, poput one čaše koju je neko okrznuo razmišljajući – razmišljajući o sudoperu, da bi se nekoliko trenutaka kasnije razbila u paramparčad na stolu.